

Udenrigsministeriet,
Asiatisk Plads 2,
1448 København K
Att.: aaam@um.dk

København, 16. december 2010

Bidrag til 'Høring om partnerlande – hvor skal Danmark gøre en forskel?'

Dansk Røde Kors vil gerne bidrage med nogle principielle betragtninger om kriterier for valg og konsekvenser af en eventuel koncentration af dansk bistand, herunder vigtigheden af processen i forbindelse med en koncentration.

For Dansk Røde Kors er det afgørende, at det er ønsket om at reducere fattigdom, der er drivkraften i udviklingspolitikken. Røde Kors ser derfor ønsket om koncentration og "egeninteresser" i form af f.eks. sikkerhedspolitiske overvejelser og flygtningepres som sekundære afledte effekter. Hvis sådanne afledte effekter kan skabes – uden at give køb på, at hjælpen er til for de fattigstes skyld og ikke for vores - ser vi ingen problemer i at kæde tingene sammen.

En koncentrationen af bistanden på færre lande giver muligheder i form af større kritisk masse, mere gennemslagskraft og effektivitet - men der følger også nye udfordringer med.

Koncentration af den danske bistand er ikke i sig selv en garant for en mere effektiv udviklingsstøtte for modtagerlandet. Det kan f.eks. føre til en større donorafhængighed og dermed mindre bæredygtighed. Meget vil afhænge af, om der kan skabes en reel arbejdsdeling mellem donorerne. Både mellem sektorer og lande. Trods talrige erklæringer på politisk plan, mangler vi fortsat at se sådanne arbejdsdelinger udfolde sig i praksis. Hvis en arbejdsdeling ikke etableres er der stor risiko for ikke-bæredygtig indsats i sektorer, hvor modtagerlandets afhængighed blot forøges – uden at der skabes incitament til langsigtet udvikling.

Hvis "flere penge i færre lande" skal have den ønskede effekt, er der derfor behov for at gennemtænke den nugældende tilgang til bistanden – sektorfokus, international arbejdsdeling, bæredygtighed, donorafhængighed m.v. Den diskussion er efter Røde Kors opfattelse meget vigtigere end spørgsmålet om, hvor mange lande vi skal være i.

Dansk Røde Kors håber ikke, at en koncentration af den danske bistand på færre lande vil føre til, at man vælger "de sikre" succeslande og dermed vælger de skrøbelige stater fra. Igen vil spørgsmålet om, hvordan og hvad de "frigivne midler" skal bruges til, være afgørende for, hvorledes vægtningen mellem skrøbelige stater og de mere solide udviklingslande kan være i fremtiden. En støtte til f.eks. færre, men større programmer i et mindre antal lande, vil gøre risikoen ved indsats i skrøbelige stater endnu større. Den risikovillighed opfordrer vi til, at der er en politisk villighed til at tage.

Sidst men ikke mindst er selve fravælgelses processen kompliceret. Hvis målet er at få mest effektiv bistand for pengene, bliver det vigtigt at veje omkostningerne ved at afvikle partnerskaber op mod den forventede

gevinst ved at koncentrere. Det må sikres, at udfasningsprocessen gør mindst muligt skade for de resultater og processer, som er blevet opnået og støttet hidtil.

En koncentration af bistanden fra 26 til 15 partnerlande er drastisk. Det rejser mange spørgsmål og byder på både muligheder og risici. Dansk Røde Kors mener derfor, at man bør overveje at lade denne første høring være starten på en bredere, men målrettet debat blandt de udviklingspolitiske aktører i Danmark. Røde Kors mener, at de to vigtigste spørgsmål i en høring bør være, hvorledes færre partnerlande reelt kan føre til, at Danmark gør den største forskel, og hvad flere penge i færre lande skal bruges til.

Med venlig hilsen

Anders Ladekarl
Generalsekretær